

**POEMES DE MAYA ANGELOU. TRADUITS DE L'ANGLÈS AL CATALÀ .
Natàlia Ribas-Mateos (versió del 3.11.2021)**

1. Still I Rise

"I tot i així, jo em llevo",

Tu pots escriure'm en la història
amb les teves amargues, tortes mentides,
pots llançar-me dins el fang
i tot i així, com la pols ... jo em llevo.

És que el meu desvergonyiment et molesta?
Per què estàs aquí quiet, afligit?
Perquè jo camino
com si tingués pous petrolers
bombejant a la sala de casa meva ...

Com llunes i com sols,
amb la certesa de les mareas,
com les esperances botant ben alt,
tot i així ... jo em llevo.

Em volies veure trencada?
amb cap cot i ulls baixos,
espatlles caigudes com llàgrimes,
afeblides per el meu plor commovedor?

Pot ser la meva arrogància t'ofèn?
No t'ho prenguis tan a pit.
O, perquè jo ric com si tingués mines d'or
excavant-se al pati de casa meva.

Pots disparar-me amb els teus mots,
pots ferir-me amb els teus ulls,
pots matar-me amb el teu odi,
i tot i així, com l'aire, em llevo de nou.

Pot ser et molesta el meu atractiu sexual?
T'agafa per sorpresa
que jo balli com si tingués diamants
a l'entremig de les cuixes?

Des de les barraques de la vergonya de la història
jo em llevo
des del passat arrelat en dolor
jo em llevo
sóc un negre oceà, ampli i inquiet,
tot rajant
m'estenc, sobre la marea,
deixant enrere nits de temor, nits de terror,
i em llevo,
cap una alba meravellosament clara,
i em llevo,
brindant els regals, llegats pels meus ancestres.
Jo sóc el somni i l'esperança de l'esclau.
Em llevo.
Em llevo.
Em llevo.

2. Caged Bird Ocell engabiat

L'ocell lliure salta
sobre el llom del vent
i flota vent avall
fins que cessa el corrent;
mulla les seves ales
dins el rogent dels raigs de sol
i gosa reclamar el cel.

Però hi ha un ocell que aguaita
a la seva gàbia estreta,
amb prou feines pot veure més enllà de
les reixes de ràbia,
les seves ales estan tallades,
els seus peus lligats,
i obre la gola per cantar.

L'ocell engabiat canta
amb refilada temerosa
sobre quelcom desconegut,
però mes anhelat encara
i des del llunyà turó
s'escolta la melodia,
perquè l'ocell engabiat
canta a la llibertat.

L'ocell lliure imagina una altra brisa
i tènues vents alisis

entre arbres anhelant-se
i els gruixuts cucs que esperen
la pastura il·luminada de l'alba,
i ell designa el cel com a seu.

Però un ocell engabiat roman
immòbil sobre la tomba dels somnis
crida la seva ombra en el clam d'un malson
les seves ales tallades, els seus peus lligats,
obre la gola per cantar.

L'ocell engabiat canta
amb refilada termorosa
sobre quelcom desconegut,
però més anhelat encara
i des del llunyà turó
s'escolta la melodia
perquè l'ocell engabiat
canta la llibertat.

3. Touched By An Angel

Tocats per un Angel

Nosaltres, desacostumats al coratge,
exiliats del gaudir
i que vivim atropellats en closques de solitud
fins que l'amor deixa enrere el temple sagrat
i ve cap a nosaltres per alliberar-nos cap a la vida.

L'amor arriba
i amb el seu tren d'èxtasi
arriben vells records de plaer
antigues històries de dolor.
Encara si som atrevits,

l'amor colpeja les cadenes de la por
de les nostres ànimes.

Nosaltres, retirades de la nostra timidesa
Nosaltres, dins el rubor de la llum de l'amor,
ens atrevim a ser valentes i
de sobte, veiem que el cost de l'amor som nosaltres mateixes
i tot el que podem arribar a ser.
Tot i ser només l'amor el que ens allibera.

4. Phenomenal Woman

Les dones boniques es pregunten on radica el meu secret.
No sóc bonica o feta per vestir una talla de model,
però quan començo a dir-ho, fan que no es creuen res,
els dic,
Està a l'envergadura dels meus braços,
a l'espai des meus malucs,
a la cadència del meu caminar,
a la corba dels meus llavis.
Sóc una dona,
estupendament.
dona estupenda,
aquesta sóc jo.

Entro a qualsevol lloc amb un aire "cool",
i els tipus es posen dempeus o cauen de genolls.
després voletegen al meu voltant,
Com dins un rusc d'abelles mel·líferes.
Els dic,
És el foc dels meus ulls,
és la brillantor de les meves dents,
el "swing" de la meva cintura,
i l'alegria dins els peus.

Sóc una dona,
estupendament.
Dona estupenda,
aquesta sóc jo.

Fins i tot els homes es pregunten què veuen en mi.
S'esforcen molt però no poden copsar,
el meu misteri interior.
Quan els intento mostrar-ho
diuen que no aconsegueixen veure-ho
Els dic,
està en la curvatura de la meva esquena,
dins el sol del meu somriure,
al recés dels meus pits,
dins la gràcia del meu estil.

Sóc una dona,
Estupendament.
Dona estupenda,
aquesta sóc jo.

Ara ja entens
perquè no abaixo mai el cap.
Ni crido ni camino fent saltets
Ni em cal parlar molt alt.
Quan em vegis passar
hauries de sentir-te orgullós.
Els dic,
està en el so dels meus talons,
a les ondes del meu cabell,
al palmell de la mà,
al don del meu afecte,

Perquè sóc una dona,
Estupendament.
Dona estupenda,
aquesta sóc jo.

5. Alone

Ajaguda, pensant
l'última nit
com trobar a la meva ànima una llar
on l'aigua no estigui assedegada
on la fogassa de pa no s'endureixi

Se'm va ocórrer una idea
i no crec que estigui equivocada

Això ningú,
però ningú
pot fer-ho aquí sol.

Sol, tot sol
ningú, però ningú
pot fer-ho aquí sol.

Hi ha alguns milionaris
amb diners que no poden gastar
les seves esposes corren al voltant com esperits que udolen
Els seus fills canten el blues

Han aconseguit metges cars
Per curar els seus cors de pedra.
però ningú

Però ningú
pot fer-ho aquí sol.
Sol, tot sol
ningú, però ningú
pot fer-ho aquí sol.

Ara, si escoltes amb atenció
et diré el que sé
que si els núvols de turmenta s'ajunten
el vent començarà a bufar
la raça humana està patint
en puc sentir el gemec
Perquè ningú
però és que ningú
pot fer-ho aquí tot sol.
Ningú, però ningú
pot fer-ho aquí tot sol
mentre tu em segueixis preguntant.